

MUZYKA DZIELI CZY ŁĄCZY?

Zajęcia pozwalają, przy użyciu nowych technologii, przyrzeć się muzyce tradycyjnej i współczesnej w różnych częściach świata. Tematycznie związany jest z 10 Celem Zrównoważonego Rozwoju, który mówi o zmniejszaniu globalnych nierówności.

Czas trwania lekcji: 90 min (należy dodać czas na przygotowanie projektów grup)

Etap edukacyjny: szkoła podstawowa, klasy IV-VIII

Cele lekcji:

a) dla nauczycielki i nauczyciela :

W czasie lekcji uczeń/uczennica:

- zapozna się z przykładami różnych stylów muzycznych z różnych części świata
- przedstawi efekty pracy grupowej w formie prezentacji multimedialnej
- zastanowi się nad różnicą pomiędzy muzyką tradycyjną a popularną w różnych krajach

b) dla uczniów i uczennic:

Na dzisiejszych zajęciach

- poznacie przykłady muzyki popularnej i tradycyjnej w różnych krajach świata
- przedstawicie reszcie klasy prezentację wybranego kraju, którą przygotowaliście w grupie
- podyskutowacie o różnych stylach muzycznych w różnych krajach

Pytanie kluczowe: Czy muzyka może pomóc zrozumieć innych ludzi?

Metody i formy pracy: praca w grupach, projekt multimedialny (w formie prezentacji), dyskusja, głosowanie nogami

Materiały dydaktyczne: komputer z głośnikami i rzutnikiem, puste kartki A4, kartki do głosowania nogami z nazwami wybranych przez uczniów/uczennice krajów i rodzajami muzyki (tradycyjna i popularna).

Związek z podstawą programową:

MUZYKA

II Język i funkcje muzyki.

4 Uczeń wykazuje się znajomością i dokonuje charakterystyki 1) muzyki ze względu na jej rodzaj (...) 2) stylów muzycznych (...)

III. Kultura muzyczna, narodowe i światowe dziedzictwo kulturowe.

- 3) Uczeń poszukuje informacji o muzyce w wydawnictwach książkowych, multimedialnych i innych dostępnych źródłach;
- 5) wyszukuje nagrania z literatury muzycznej (...) przygotowując prezentacje lub/i, muzyczne portfolio;
- 6) uczestniczy w tworzeniu artystycznych projektów edukacyjnych o charakterze interdyscyplinarnym (również z wykorzystaniem technologii informacyjnej)

Przebieg lekcji:

1. Na miesiąc przed zaplanowanymi zajęciami zapowiedz uczniom i uczennicom, że wybieracie się w muzyczną podróż po świecie. Podziel uczniów na zespoły 3-4 osobowe i poproś o przygotowanie krótkiej prezentacji multimedialnej dotyczącej kultury muzycznej wybranego przez uczniów i uczennice kraju znajdującego się poza kontynentem europejskim. Możesz przygotować im listę krajów do wyboru lub urządzić losowanie. Poproś, by w prezentacji znalazły się następujące informacje:
 - a) Jakie są przykłady muzyki tradycyjnej w tym kraju?
 - b) Jakie są tradycyjne instrumenty w tym kraju?
 - c) Jakie są tradycyjne tańce w tym kraju?
 - d) Jaka muzyka jest obecnie popularna w tym kraju?
 - e) Jaką muzykę tworzą Wasi rówieśnicy w tym kraju? Jakiej muzyki słuchają?
2. W dniu zajęć rozpocznijcie od próby znalezienia odpowiedzi na powyższe pytania dla Polski. W miarę możliwości przygotuj podobną prezentację jak uczniowie i uczennice dla naszego kraju. Poproś, by usiedli w grupach, w których przygotowywali prezentacje na zajęcia. Rozdaj im po kilka kartek A4. Zadawaj im pytania po kolei i poproś, by odpowiedzi zapisywali na kartkach A4. Na ustalony przez Ciebie znak będą podnosić kartki do góry tak, żeby wszyscy mogli je zobaczyć. Kartki z odpowiedziami przyklejaj na tablicy lub ścianie, żeby różne odpowiedzi były widoczne. Podsumuj krótko tę część zajęć **(25min)**
3. Następnie zaproś grupy, by kolejno prezentowały przygotowane przez siebie prezentacje muzyki w wybranych krajach. Po każdej prezentacji daj czas na ewentualne pytania od pozostałych grup. Poproś o powstrzymanie się z komentarzami do zakończenia wszystkich prezentacji. **(35 min)**.
4. Po zakończeniu wszystkich prezentacji zapytaj uczennice i uczniów o komentarze, wrażenia dotyczące muzyki w poznanych krajach – co było dla nich nowe, co ich zdziwiło, zaintrygowało? Zwróć uwagę na różnice między muzyką tradycyjną a popularną, zwłaszcza wśród młodych ludzi. Czy muzyka popularna lub tradycyjna któregoś z krajów zachęciłaby ich do podróży **(10min)?**
5. Zaproś uczennice i uczniów do głosowania nogami. Na podłodze rozłóż kartki z nazwami krajów. Odczytuj kolejno stwierdzenia i daj wszystkim czas na podejście do kartki – czyli oddanie swojego głosu na daną muzykę. Po każdym stwierdzeniu daj szansę chętnym osobom na wypowiedzenie się dlaczego stanęli właśnie tam. **(15 min)** Stwierdzenia:

- do tej muzyki mógłbym/mogłabym bawić się na dyskotecę w szkole
- ta muzyka poprawiłaby mi humor
- do tej muzyki najtrudniej byłoby mi zatańczyć
- do tej chciałabym/chciałbym napisać polski tekst
- ta muzyka najbardziej przypomina mi mój ulubiony rodzaj muzyki

6. Podziękuj uczennicom i uczniom za udział w zajęciach. Jeśli będą mieć ochotę mogą w ramach zadania domowego pociągnąć wybrany wątek i np. napisać polski tekst do którejś z wybranych piosenek świata, bądź spróbować zagrać coś na tradycyjnym instrumencie innego kraju (pod warunkiem jego dostępności). **(5min)**

Komentarz metodyczny:

Postaraj się zachęcić uczniów i uczennice, żeby ich prezentacje były pełne przykładów muzycznych a nie suchych faktów z historii muzyki w danym kraju. Zdjęcia instrumentów czy filmy obrazujące tradycyjne tańce pomogą reszcie klasy lepiej poznać muzyczne dziedzictwo danego kraju. Po zakończonych prezentacjach zwróć uwagę klasy na ich odpowiedzi dotyczące Polski. Zaznacz, że podobnie jak w Polsce jest wiele tradycyjnych rodzajów muzyki, czy tańców (mazur, polonez, krakowiak) , tak w tych krajach jest ich więcej niż te, które znalazły się w prezentacjach, które pewnie skupiły się na tych najbardziej typowych. Tak jak różne grupy młodych Polaków miały różne odpowiedzi na pytania dotyczące Polski, podobnie może być z różnymi mieszkańcami innych krajów.

Do głosowania nogami przygotuj kartki – po dwie dla każdego kraju. Na jednym zaznacz muzykę tradycyjną a na drugim muzykę popularną. Do tego ćwiczenia potrzeba trochę miejsca, żeby uczennice i uczniowie mogli stawać wokół wybranej kartki. Jeśli komuś jest ciężko podjąć decyzję – mogą wytłumaczyć swoje rozterki reszcie klasy.

polska pomoc

Scenariusz powstał w ramach projektu „Edukacja globalna po reformie, czyli jak włączyć edukację globalną do nowej podstawy programowej dla szkół podstawowych”. Projekt jest współfinansowany w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.” Scenariusz wyraża wyłącznie poglądy autorek i nie może być utożsamiany z oficjalnym stanowiskiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

Scenariusz jest dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska (CC BY 3.0). Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Instytutu Globalnej Odpowiedzialności. Utwór powstał w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej realizowanej za pośrednictwem MSZ RP w roku 2017. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji, o posiadaczach praw oraz o programie polskiej współpracy rozwojowej. Treść licencji jest dostępna na stronie <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl>.